Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26351
Copyright: Admont, Benediktinerstift

desiderii monachos. & quos dã cũ eis recte ferentes
quos omnes absq; ulla humanitatis cõsideratione pcepti
premit stragi. Facta cede & rerũ pciosarũ ne fanda
direptione. scẽ regine celi ornatissimũ oratoriũ qd sa-
cra monachoꝝ religio ꝑ plures annos sciissimo cõstruxit
benedicto. ꝑ fano dissipauit incendio. Omia aut ride
loci sibi aduncantes mobilia atq; utensilia innuma
dñi reduxerunt onusti ad ꝑpa. Lade quippe nocte be-
atissimi pãis benedicti insomnis apparuit cuidã comi-
ti ꝑpotentissimo nomine gislolfo qui ride monasterii
aduocati atq; de fensoꝝ extitit. & dixit adeũ. Eia fi quare
te tante timiditatis te ignauia oppressit. ut tuę aduo-
cationis locũ nobilissimũ floriacũ gentili manu iã
deuastatũ dimittere usq; ad eo indefensũ. ut fis mi
seru dñi iacentis inhumati? Cui comes quisnq; respõdit.
dic ille. ego sum aut fi benedictus qui debeneuentanus
finib; in galliã translatus ꝑpã requiẽ in cassino monte
spreui. & hc locũ floriacensis monasterii relegi. ut lucẽna
discipline monastice ꝑ mitã corporalẽ conscientiã innuer-
se innotescerent galliis. Surge & quantocũ & esto uir for-
tis & belliger robustus & insequere dorsa latronũ qui & locũ
meũ uiolauerũt & iqtu cõbusserũ. insup & monachos
meos & collibitos interficerũ qm plures adutamũ aut
omẽm monasterii suppellectilẽ diripuerũ. & sic im-
pune ꝑ pudor euaserunt. ut nullus in toto regno
inuentus sit. qui adexercitandã ꝑdã illis occurrere
ꝑsumeret. Adhec comes ille. quom inq; possũ ego.